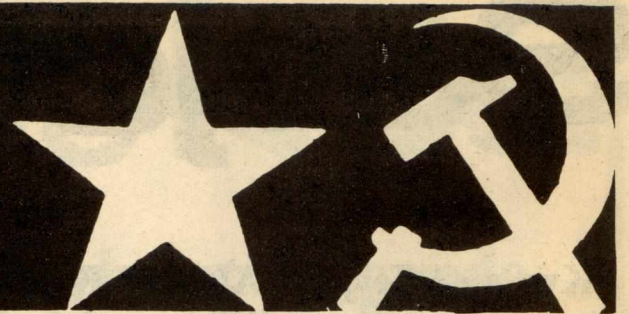

aksjonsdagen mot renteøkinga

Yrende liv på Engelsk

22/2 og 2/3 har det vært landsomfattende aksjonsdager mot statens krisepolitikk, spesielt med utgangspunkt i rentehevinga på studielån og regjeringas vedtak om nedkorting av tilbakebetalingstida av studielånet. Men også andre angrep på studentene har vært tatt opp på seminarer og allmøter, og nedenfor bringer vi en rapport fra britisk institutt, som ett eksempel på den gryende breie motstanden mot statens utdanningspolitikk.

Over hele landet har det disse to aksjonsdagene vært tusenvis av studenter i undervisningsboikotter, tomme lesesaler og demonstrasjoner. I Bergen deltok 750 i en gatedemonstrasjon, i Stavanger 225, ved lærerhøgskolen i

Trondheim 250. Ved lærerskolene i Nesna, Notodden, Bodø og Oslo har det vært streik og undervisningsboikott. I Oslo har det ellers på universitetet vært 2 demonstrasjoner med hvr ca. 150, mange tomme lesesaler og forelesninger. Dette representerer en massiv motstand over hele landet, som viser at studentene igjen reiser bust mot undertrykkinga.

Forøvrig skal vi merke oss at departementet ikke vil la seg pille på nesa av Lånekassas vedtak om ikke å gjennomføre nedkorting av nedbetalingstida. På konfrontasjonsmøtet med studentene på Blinderne 22/2 sa Halvard Skard at departementet allerede har sendt pålegg til Lånekassa om å gjennomføre nedkortinga!

Litteratur: — mindre obligatorisk pensum, slik at en kan få større forståelse for metode.

— Minst to frivillige verker innenfor hvert emneområde, ikke i tillegg.

— Mulighet for større grad av spesialisering og faglig fordypning i perioder og/eller forfatter-skap.

— Etterkrigslitteratur inn i pensum.

— Høyere prioritering av fargede forfattere.

— Høyere prioritering av kvinnelige forfattere.

— Agang til litteraturteori som særernne.

Når det gjelder språkundervisninga og undervisningsformene, er det saker som vi skal ta opp i det videre arbeidet.

I tillegg til krava overfor, krever vi også at seksjonen nedsetter et utvalg med minst 2 stud. rep. for å gå videre med forslag til endringer i pensum og undervisningsopplegg. Dessuten vil vi gå inn for å arrangere et fellesmøte for alle studenter og lærere der vi kan diskutere det faglige innholdet i engelskstudiet.

På engelsk var det vedtatt både undervisnings- og lesesalsboikott. Noen få forelesninger ble holdt, men de aller fleste ble avlyst, og lesesalen var så og si tom. Fordi det på tidligere allmøter er kommet fram sterk misnøye med både eksamensopplegget og pensum på engelsk, hadde vi bestemt oss for å bruke aksjonsdagen til å diskutere dette grundigere.

Det viste seg at mange tok seg fri på aksjonsdagen, men det var likevel 25-30 stykker, deriblant 3 lærere, som kom til diskusjonsmøtet. Vi hadde en kort innledning om de økonomiske forholda som var grunnlaget for aksjonsdagen, og deretter tok vi opp forholda på faget. Fagutvalget

hadde på forhånd satt opp en del forslag til forandringer for å ha et diskusjonsgrunnlag. Engelsk grunnfal, slik det er nå, består i å pløye gjennom et kjempepensum på kort tid. Det fins ingen valgfrihet og ingen muligheter til å fordype seg. Eksamen prøver bare om du har gode nerver og kan skrive fort. Derfor er også strykprosenten skremmende høy.

Engelskstudentene er selvfølgelig misfornøyde med et fag som er lagt opp på denne måten, og under diskusjonen kom det tydelig fram at alle ønsket forandringer. Veldig mange tok ordet og engasjerte seg i debatten. Også lærerne var enige i at mye av den kritikken som kom fram var berettiget, og de støtta

mange av de forslaga til forbedringer som vi kom med. Diskusjonen minna ut i en del konkrete krav som skal oversendes til seksjonen:

Eksamen: — Anledning til å kontinuere ved stryk i en disiplin, seinest ved begynnelsen av semesteret etter at en har strøket.

oppbrudd
★ korrespondent

— Minimum 6 timers eksamensdager, uten at oppgavene blir større enn i dag.

— Ved ordinær eksamen må det være anledning til å bruke hjelpemidler.

— Bort med all offentliggjøring av karakterlister med navn.

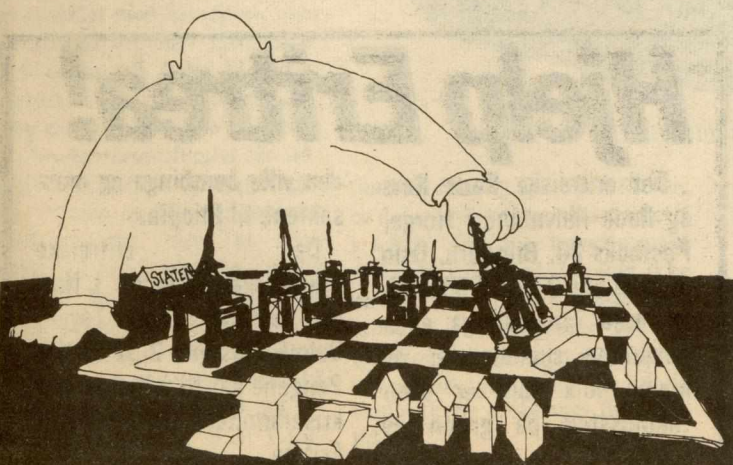
— Lengre høstsemester.

Background: — Adgang til å ta background- særernne til mellomlag,

— Vekk med Bromhead, Welland og Woodward fra pensum.

Alternativt pensum med stor valgfrihet i emner og perioder.

— Istedenfor de dårlige lærebøkene foreslår vi egne artikkelsamlinger som gir adgang til kritisk fordypning i noen emner.

NESTE TREKK: Full sjelffinansiering av utdanninga?

HVA GJORDE NSU ?

I forbindelse med aksjonsaksjonsdagen, vår anm.)). Sann- dagen 22. februar mot renteøk- heten er jo faktisk at det er ninga på studielån, har NSU- NKS-medlemmer og uavhengige ledelsen prøvd å ta all æra for den som har gjort noe, mens NSU- ledelsen bare fatta et vedtak. Det vellykka aksjonsdagen.

Det var bra at initiativet til aksjonsdagen ble tatt på? Jo, samtidig som lærerskolene hadde vinterferie! Denne studentgruppa måtte lage sin egen aksjonsdag den 2. mars. Hvorfor gjorde NSU- ledelsen dette? De får svare sjøl, men vi kan antyde et svar: SV har ikke «kontrollen» med LNL på samme måte som de har kontrollen med NSU og FR (sosialskole- studentene). F.eks. ville ikke NSU/FR være med da LNL lagde en punktdemonstrasjon like etter offentliggjørelsen av angrepene, i stedet arrangerte de sin egen, som LNL ikke ble invitert til å være med på!

Etterpå kommer NSU-lederen Roland med en artikkel til «Klassekampen» der han påstår: «Så vidt jeg vet, har NKS-ledelsen ennå ikke gjort noe (med aksjonsdagen, vår anm.)). Sann- heten er jo faktisk at det er NKS-medlemmer og uavhengige som har gjort noe, mens NSU- ledelsen bare fatta et vedtak. Det blir som kjent ikke så mange aksjoner ut av et papirark, og til overmål har NSU-ledelsen gått mot demonstrasjoner flere steder i landet, bl.a. her i Oslo, den 22. februar. De ble riktignok tvunget til å støtte demonstrasjonen 2. mars, etter at ERGON, FR og YLI hadde støtta LNL-initiativet.

Dersom NSU-ledelsen ønsker å gjøre kampen mot rentehevinga sterkest mulig, må de slutte med sin sjåvinistiske opptreden. NKS vil samarbeide med alle som er motstandere av statens studie- finansieringspolitikk på grunn- laget:

— Renta ned til 5,75 %!

— Vi krever 40 % stipendandel!

— Ingen renter i studietida!

— Ingen nedkorting av tilbake- betalingstida!

— Økt kostnadsnorm!

Sovjet ut av Afrika

Kva gjer Sovjet i Afrika? Kva slags interesser styrer politikken deira? Er sanninga at dei stør «Progressive regime» mot «reaksjonære regime», at dei stør «revolusjonære oppreistar», og at dei er ein garanti for ai «anti-imperialistisk» utvikling i Afrikja, slik dei sjølve og venene deira havdar?

Det er særskilt viktig å studera den politiske utviklinga i Afrika i dag, og å ta standpunkt mot strevet frå imperialismen si side - særleg frå USA og Sovjet - for å skaffa seg overherredøme på kontinentet.

Eit av «førevarsla» krigande som til innvarsla 2. verdskrigen, var det italienske angrepet på Etiopia i 1935-36. I dag går dette krigsspelet i reprise på Afrikas Horn, men nå med Sovjet som den offensive imperislistiske angriparen. Sovjet freistar no å knekkje det nasjonale sjølstendet til landa ved innløpt til Raudehavet, og samstundes driva vekk den viktigaste imperialistkonkurrenten sin, USA. På denne måten vil dei sikra seg kontroll over ein av dei viktigaste sjøvegane til Auropa, samstundes som dei vil skaffa seg eit mykje betre lege for å leggja press på dei arabiske oljelanda. Både desse tinga er viktige ledd i Sovjets føreburing til den endelege styrkjeprøven med USA om verdensherredømet - gjennom ny imperialistisk verds- krig.

AFRIKA — EIT BYTE FOR IMPERIALISTAR

Den afrikanske saga dei sista hundreåra er ei søge om undertrykking, utbytting og slavehandel. Men den er og ei søge om motstanden og kampen mot denne underkuinga. Dei siste tretti åra har dei afrikanske folka gjeve imperialismen mange harde slag. Heile det gamle kolonistystemet — med unntak av rasistatane i sør — har rasa i hop. Den nasjonale antiimperialistiske

kampen i Afrika har vore og er fremleis eit ievande eksempel på at den anti-imperialistiske kampen til dei undertrykte nasjonane i 3. verda er hovudkrafta i kampen mot imperilismen i dag.

AFRIKANSKE STATAR GÅR MOT SUPERMAKT-INNBLANDING

Kva rolle spelar dei sjølvstendige afrikanske statane i høve til imperialismen i dag? Stør desse regima stort sett den imperialistiske undertrykkjinga eller er dei ei anti-imperialistisk kraft?

Og heile tida vert desse landa utsette for press og innblanding frå imperialistane si side, særskilt frå USA og Sovjet.

EKSEMPLET EGYPT

Denne vaklande stillinga til borgarskapet i 3. verda vert godt illustrert om ein studerar Egypt. Regimet til Nasser var ei viktig anti-imperialistisk kraft i 50 og 60-åra. Gjennom ei rad krigar mot det sionistiske og imperialistiske Israel har Egypt spela ei viktig rolle i fronten mot verd-imperialismen og supermakts-spelet i Midtausten. For nokre år sidan kasta Sadat sosialimperialistane frå Sovjet på dør, dette var eit særskilt viktig slag mot supermaktsrivaliseringa. Men samstundes har det egyptiske regimet ført ein hard undertrykkjingspolitikk heime som har ført til store streikekampar og folkeopprør. Vaklinga ansynes imperialismen kom klårt fram i vinter då Sadat gjekk til tingingar med Israel over hovudet og mot ynskjet til palestinarane, det var

ei handling som tente interesse til imperialismen, særleg USA. Men tingingane førte ikkje fram, av di Egypt ikkje la seg flate for imperialistane.

Om ein difor vurderer Egypt si rolle som heilskap, er det rett å slå fast at både det egyptiske folket og den egyptiske staten i hovudsak har vore ei anti-imperialistisk kraft, og at han særleg har spela ei viktig rolle mot Sovjet.

UTNYTT DEI ANTI-IMPERIALISTISKE KREFTENE

Konklusjonen vert: For det fyrste, berre under leiing av arbeidarklassen og partiet hans, kan dei undertrykte nasjonane i 3. verda slå seg heilt fri frå imperialismen og føre den nasjonale demokratiske revolusjonen over i sosialismen, som i Kina etter frigjerings i 1949.

I dei afrikanske landa vart kampen for nasjonalt sjølstende ikkje leia av arbeidarklassen og partiet hans, slik tilfellet var mellom anna i Kina. Etter frigjerings frå koloniverldet vart det difor borgarskapet i desse landa som vart den herskande klassen, ikkje arbeidarklassen — som t.d. i Kina. Men desse borgarlege regima var i stort monn anti-imperialistiske, dei gjennomførte mange stader nasjonalisering av imperialistisk kapital og gjennomførte jordreformer til beste for bøndene. Dette var t.d. tilfellet i Egypt etter den nasjonale revolusjonen med Nasser i spissen i 50-åra.

Men land i 3. verda der borgarskapet sit ved makta, kan aldri fullt og heilt riva seg laus frå imperialismen. Det kjem av at borgarskapet undertrykkjar og utbytter det arbeidande folket i desse landa. Dei vil derfor vakle mellom anti-imperialisme på den eine sida og ein politikk med å stø seg på imperialistane for å underkua dei arbeidande massane på den andre.

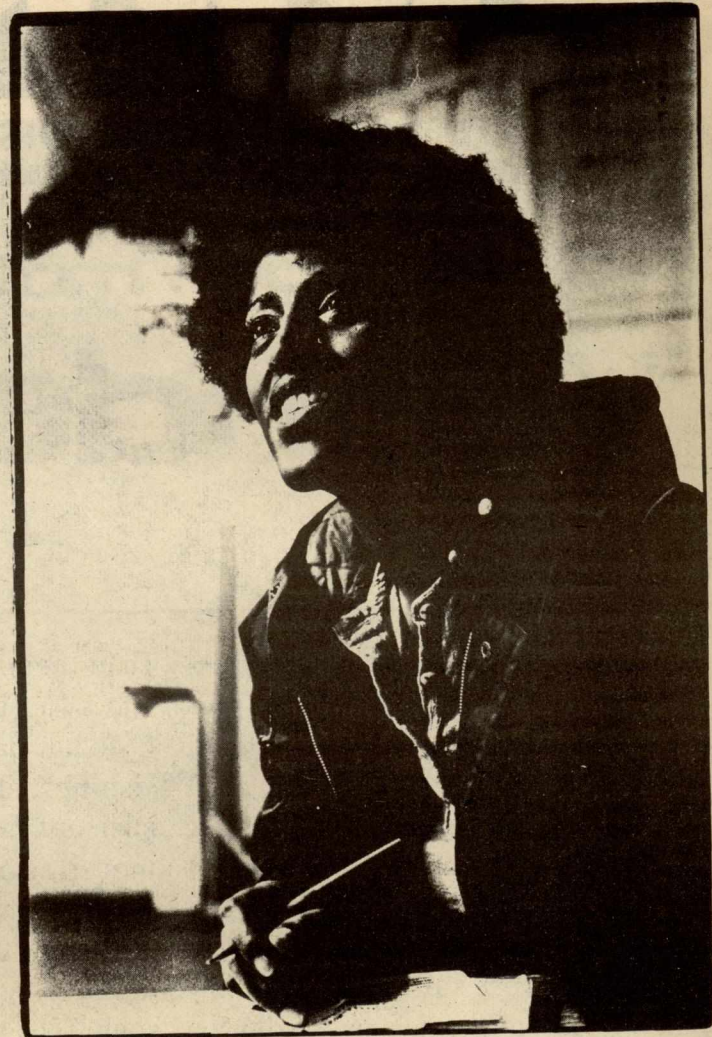
For det andre, det finst ei faktisk, objektiv motseiing mellom dei sjølstendige statane i Afrika

og imperialismen, særskilt USA og Sovjet som er dei suverent færligaste imperialistane. Og dei revolusjonære kreftene i verda må utnytta denne motseiinga for å svekke imperialismen. Og det er eit faktum i dag at tendensen no går i retning av at statane sluttar seg saman mot supermaktsinnblandinga. Sovjet har blitt lempa ut av ei rekkje statar, t.d. Egypt, Sudan, Somalia, og det sosial-imperialistiske åtalet på Zaire i fjor vart møtt med ei samstemmig afrikansk fordømming. Eit anna eksempel er handelsavtala mellom EEC og ei rekkje afrikanske land, som afrikanarane har fått endra til sin føremon dei siste åra.

Vi stør dei afrikanske statane mot supermaktsdominansen. Men samstundes stør vi kampen som folket i desse landa fører for ein fullstendig nasjonal demokratisk revolusjon. Denne kampen er i gang i fleire land i Afrika, leia av marxist-leninistar (som til dømes i Etiopia). Det er inga motseiing mellom desse to tinga. Ein korrekt revolusjonær taktikk mot imperialismen og supermakten på verdsplan må utnytte alle anti-imperialistiske krefter, sjøl om dei er vaklande, for å slå mot hovudfienden, supermakten USA og Sovjet.

SOVJET VIL GJERE AFRIKAS HORN TIL SIN KOLONI

I dag sender Sovjet massevis av våpen, militær ekspertise og cubanske soldatar til Etiopia for å knuse det eritreiske folket, og for å blanda seg inn i grensekrigen mellom Etiopia og Somalia. Sovjet og Cuba leier direkte den etiopiske hæren, dei har over 10.000 soldatar der og satsar sterkt for å vinne herredøme i dette nøkkelområdet. Samstundes signaliserer USA at dei ikkje vil la Sovjet rasa fram som dei vil, dei siste vekene har dei mellom anna sendt fleire krigsskip til området. USA og Sovjet står på randa av åpen konfrontasjon, og ein slik konfrontasjon vil ein dag kasta verda ut i ein ny verdskrig.

MESSERET MENGISTU-ETIOPISK ANTIIMPERIALIST UTVIST FRA SOVJET

SV STØR SOVJET OG CUBA I AFRIKA

SV har no vorte pressa til å ta avstand frå Sovjets og Cubas terrorkrig i Eritrea. Dei seier dei stør det eritreiske folket. Men om ein granskar praksisen deira litt nærare, kjem denne støtta i sitt rette lys.

— SV stødde og stør Sovjets og Cubas innblanding i borgarkrigen i Angola. Den førte til at Sovjet fekk seg ein viktig nykoloni, og MPLA-regimet har sett dørene på vidt gap for den imperialistiske kapital og gjev streikande arbeidadarar lange fengselsstraffar.

— SV stør den invasjonen som Sovjet i fjor vart sette i scene frå Angola mot Zaire. Dei har prøvd å få folk til å tru at dette var eit «folkeopprør» mot Mobutu-regimet, mens sanninga er at dette var ein vel planlagt invasjon leia av cubanarar og russarar og med imperialistlakeien Tsjombe sine leigesoldatar frå Katanga-opprøret tidleg på 60-talet, som forsoldatar.

For 1 1/2 måned sidan sa SV-sekretæren Lasse Jahnsen i eit intervju i «Hva må gjøres» at SV ikkje hadde teke standpunkt til krigen i Etiopia og Eritrea og Sovjets rolle der. Tenk det, etter 16 års frigjeringskamp i Eritrea!

No har det vorte for pinleg for SV å stø Sovjet, derfor tek dei avstand. Men som gode opportunistar vil dei ikkje kalla Sovjets framferd for utslag av imperialismen. For SV er dette «eit beklageleg feilsteg» frå Sovjet.

SV seier rett fram i programmet sitt at Sovjet er ei anti-imperialistisk kraft, og at arbeidarklassen har makta der saman med byråkratane. Litt av ein teori! Då er det kanskje slik at det er arbeidarklassen som styrer dei sovjetiske våpna i Angola og Zaire, mens det er byråkratiet i Etiopia?

Til sommaren skal SU feira sosialimperialismen sine sigrar på ein stor ungdomskonferanse på Cuba. Dersom SV verkeleg meiner noko med støtta si til Eritrea, må det bli heime!

IDAG ER PAROLEN: SOVJET VEKK FRA AFRIKAS HORN

Hjelp Eritrea!

Det eritreiske Røde Kors og Røde Halvmåne i Norge, Postboks 80, Blindern, Oslo 3, postgiro 2 31 58 69. Målet med innsamlinga er å bekjempe sjukdommer og hjelpe folk som er uten tilholdssted på grunn av

den ville bombinga og massakrene til Etiopia.

Den eritreiske hjelpeorganisasjonen i Norge, postboks 2853, Tøyen, Oslo 6. Postgiro 2 31 67 43. Pengene går til å hjelpe den kriserammede befolkninga i Eritrea.

5. MARS:

25 år siden
Stalins død

5. mars er det 25 år siden Josef Stalin døde. Stalin var en stor marxist-leninist, og en verdig etterfølger av Lenin i spissen for SUKP(b) i Sovjet, og som leder av den internasjonale kommunistiske bevegelse helt fram til sin død.

Stalin ga svært verdifulle bidrag til den marxist-leninistiske lære. Dette gjelder både hans analyser av det nasjonale spørsmålet, men også om det kommunistiske partiet. Stalins internasjonale analyser fra 20- og 30-åra er spesielt aktuelle for kommunis- tene i dag. Vi lever i ei før- krigstid. Uten at vi evner å analysere den internasjonale situa- sjonen grundig og korrekt, vil vi heller ikke være i stand til å møte krigen med revlusionær fol- kekrig, og deretter å opprette proletariats diktatur. Uten grudige studier i den ujamne ut- viklinga av imperialismen, i å forstå de viktigste motsigelsene i verden til enhver tid, vil vi ikke være i stand til å benytte oss av disse omstendighetene.

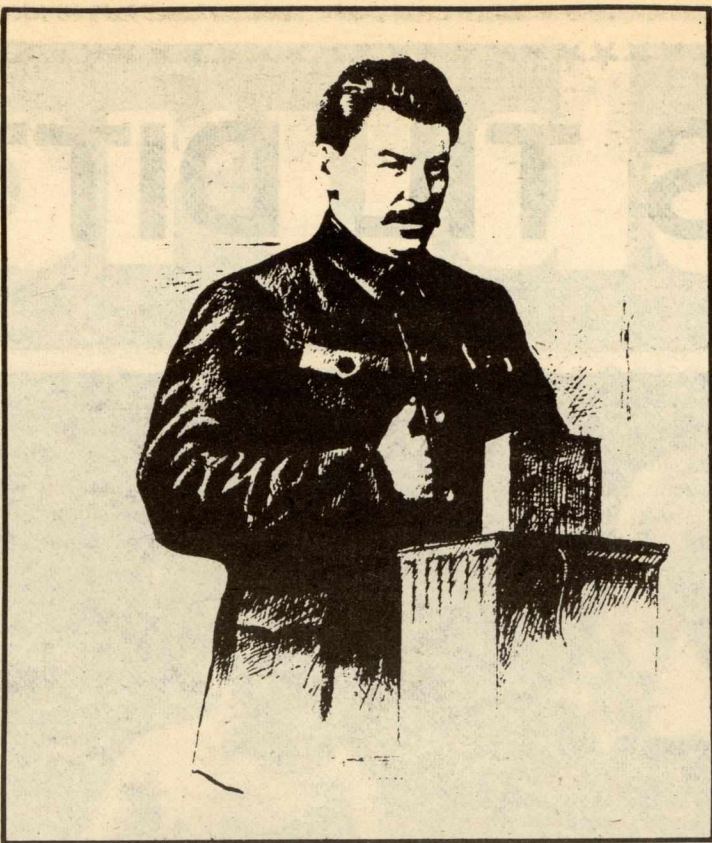
Stalin forutså at verdenskrig- en ville komme allerede i 1928, 11 år før. Han analyserte utvik- linga av den internasjonale situa- sjonen slik at Sovjet kunne be- nytte seg av motsigelsene mel- lom de imperialistiske landa. Dette var til fordel for verdens- proletariats og hele verdens folk. Uten en riktig strategi før og under krigen fra Sovjets side ville aldri krigen ha endt med so-

sialismens seier i så mange land. Stalin bygde på Lenins teo- ri om imperialismens ujamne utvikling. Mao Tsetungs teori om de tre verdener er igjen en vi- dereutvikling av Stalins analy- ser fra før og under 2. verdens- krig.

Derfor er Stalin viktigere og mer aktuell enn noensinne siden han døde i 1953.

Stalin hadde også en del feil, og undervurderte f.eks. klasse- kampens rolle i Sovjet. Men be- retninga fra 19. kongress i 1952 og verket Sosialismens økonomi- ske problemer fra 1952, viser at Stalin forsto hvilke farer som truet, og at han var klar til å ta opp kampen mot dem. Beretnin- gas framstilling av byråkratis- mens framvekst er skarp og kvass.

Sjøl om det i dag er 25 år siden Stalins død, og over 20 år siden Khrustsjov gjennomførte kon- trarevolusjonen, skjelder makt- haverne i Kreml foran dagen den 5. mars. De har gjort alt for å få det sovjetiske folket til å ta avstand fra Stalin, først gjen- nom Khrustsjovs fanatiske an- grep på Stalin og det sosialisti- ske Sovjet, dernest gjennom

Stalin taler på Den andre kongressen til sovjetene den 26. januar 1924. (Tegning av P. Vasiljev)

Bresjnevs forsøk på å fortie ham. Men når navnet Stalin ufri- villig blir nevnt av dagens nye tsarer, viser det seg at han slett ikke er glemt, særlig ikke av de eldre. På ei tilstelning i februar i fjor i Kreml, kom forsvarsmini- ster Ustinov til å nevne at Stalin ledet statens forsvarskomite under krigen. Det brøt straks ut en slik applaus at Ustinov først ved tredje forsøk klarte å fortsette talen.

Det fins et utall andre eksempl- er på at det sovjetiske folket holder minnet om Stalin høyt.

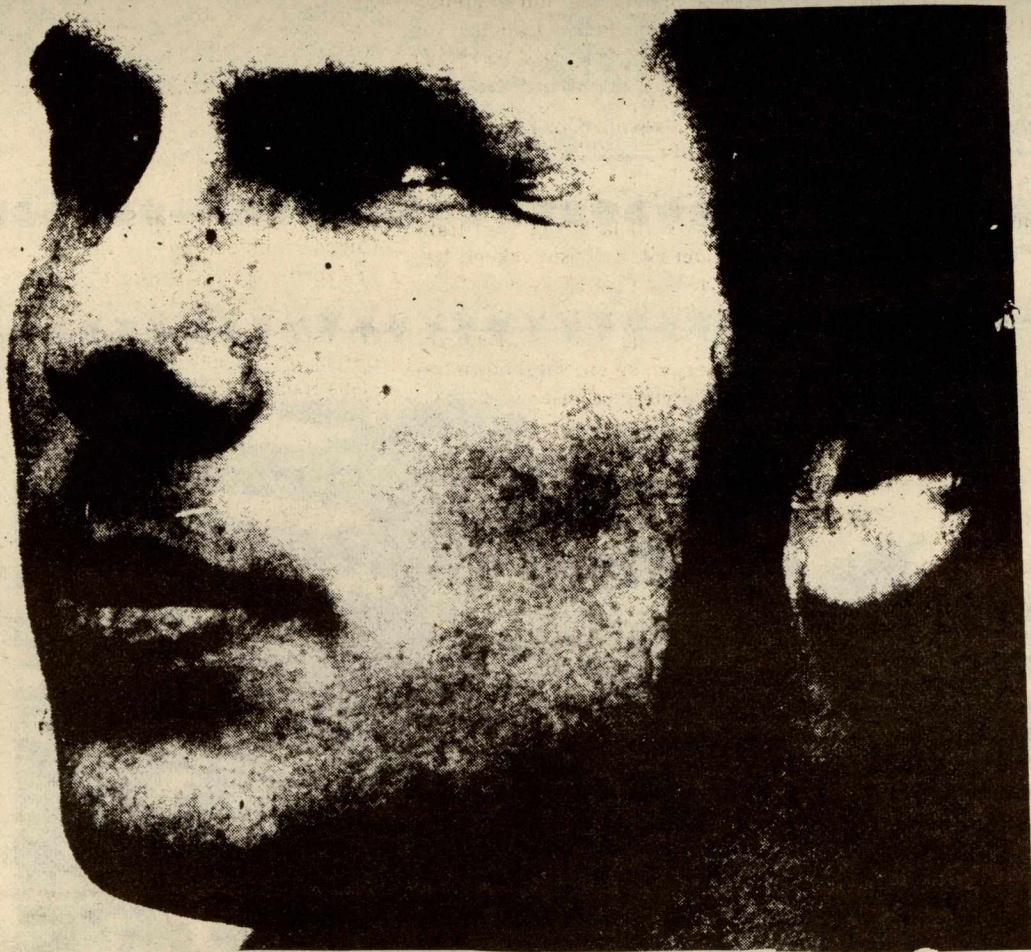
Mange nordmenn, til og med NTBs korrespondent nylig, har sett og hørt at Stalins bilde hen- ger på veggen i mange hjem. Utenlandske korrespondenter har «rystet» skrevet til sine by- råer og aviser at de har hørt san- ger som hyller Stalin på kafeer og restauranter.

I Norge ble Stalin hyllet med plakater på Karl Johan i Oslo frigjøringsdagen 1945. Også i Norge vil tusenvis minnes Stalin 5. mars på 25-årsdagen for hans død.

REFERAT FRA STUD.TINGET:
ÅNDSGIGANTER MØTES

Vi har tidligere dementert at det var bevist at Bjarne Eikefjord. DNAs bulldozer på Blindern, er SIPO-agent. For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at følgende historie fra det parla- mentariske liv ikke har fått oss til å endre oppfatning. M.a.o.: Det er fortsatt ikke bevist at Eikefjord er SIPO-agent. Det lille inter- mezzo vi skal fortelle om inntraff da Studenttinget i Oslo skulle velge ny redaktør i «Universitas». Etter at Eikefjord hadde holdt et «engasjert» innlegg (som det heter i slike kretser) mot de reaksjo- næres kandidat, NÅ-journalisten Steenstrup, lusket Libertas- mannen opp på talerstolen og fortalte til salens store munterhet følgende historie: «Jeg må bare få lov til, kjære venner, når det gjel- der Eikefjord å si en liten for- bauselse over Eikefjords meget harde utkjør på meg. Det er rik- tignok en stund siden jeg har samarbeidet med Eikefjord, men jeg har samarbeidet med Eike- fjord, og jeg må få lov til å si at (avbrutt av latter og applaus)...

Jeg må si at det ikke er ofte at jeg i Studentersamfundet får stu- denter fra andre grupperinger bort til meg og klapper meg på skulderen og sier at den artikkelen var fabelaktig, og jeg fikk jeg fra Eikefjord da jeg kjørte denne ml-serien, da var Eikefjord gang på gang borte hos meg og jeg må samtidig få lov til å si...(avbrutt av latter)...jeg må av- slutningsvis også få si at i for- bindelse med den rettsaken Leveraas kjørte så kommer Eike-

Med himmelvendt blikk - Bjarne Eikefjord

fjord til meg og ber om å få låne en del av mitt materiale som bevis i saken. Det ble forøvrig også utlånt til Eikefjord. Jeg kan ikke da forstå, når dette var som med- arbeider i billedbladet NÅ og Eikefjord kunne ha et slikt intimt samarbeid med meg at dette skulle skape problemer for frem- tiden.»

Etter mye rabalder og tumulter i salen slipper Eikefjord til med

«saksopplysning».

«Eg vil bare gjere oppmerksom, møteleder og ordstyrer, oppmerk- som på ein ting, at når han tillet slike personangrep spesielt, spe- sielt når de personangrepene har med personlege forhold å gjera (!) og derfor forlanger eg å få ordet til saksopplysning fordi ein god del av dei påstandane som Steen- strup kom med er mildest talt ganske fantastisk, har eg

ordet...Ja.

Det såkalte intime samarbeid som Strepstrup her påpeker det kjenner eg faktisk veldig lite til. Det er riktig at eg snakker med også dei som er politiske mot- standarar. Eg har snakka med PFere, eg har skrytt av artiklar i «Klassekampen», og eg har også meint at det var riktig av Steen- strup den gangen å kjøra AKPs infiltrasjon. Det er riktig, og det

Saks

Efterhvert tyngende
å være student —!

Av stud. jur. Olav Sandbakken (AFTENPOSTEN 2/3)

I forbindelse med studentenes aksjon mot forandringer i lånebe- tingelsene i Statens lånekasse for utdanning er det nødvendig å delta i diskusjonen med motforestillin- ger. Det dr nødvendig fordi det fin- nes studenter som ikke ønsker å bli oppfattet som kollektivt tilslut- tet kravmentaliteten, men heller ikke ønsker å benytte for mye res- surser på å skape balanse i studen- tenes offisielle syn. For noen av oss blir det etterhvert tyngende å være student, det blir et skjellsord, og de mest rasjonelle er da å lese videre for en dag å kunne titulere seg som noe annet og mer enn stu- dent.

Men altså. Det protesteres mot en renteforhøyelse på 1 prosent. Begrunnelsen er enkel nok: Det blir dyrere lån, og egoistiske hen- syn gjør at det ikke kan akseptere. Etter min oppfatning er det en selvfølge at studentene må tåle samme renteheving som sam- funnsmedlemmene forøvrig. Det må være vanskelig å finne argu- menter for ytterligere subsidi- ering av oss gjennom lav rente når arbeidsfolk forøvrig må akseptere «null-vekst». For å rette opp denne skjevheten anføres det at «krisa i det kapitalistiske system ikke skal betales av studenter og arbeidere». Etter et slikt utsagn burde man huske at det er arbeidere som for en stor del brødfør oss, og at soli- daritet med dem burde føre til umiddelbar aksept av renteforhøy- elsen. Skal det bli noe godt forhold

student — arbeider i Norge, bør vel de mest aktive studenter snart be- grense bruken av store ord og be- gynne å motta inntrykk.

Når det gjelder renten, bør man også huske at det ikke engang er en «ordentlig» renteberegning som foretas, idet lånene er rentefrie un- der utdannelsestiden.

At man kutter ned tilbakebeta- lingstiden, er vel også naturlig så lenge renten skal holdes på et kunstig lavt nivå, lavere nå enn før, fordi renteforhøyelser forøv- rig har vært på over 1 prosent, alt etter låneformål.

Stipendie- (gave-) andelen er gått ned de senere år. Det er selv- følgelig også verd et protest. Per- sonlig er jeg klart av den oppfat- ning at stipendiene burde inngå i lånesummen. Vi trenger ikke rene pengegaver i tillegg til den øvrige subsidiering. Dette så meget mer som det foregår tilsnikelser av sti- pendier gjennom falske adresser o.l. Vi har råd til å låne mer og be- tale for det. Det blir kanskje spørs- mål om en annen disponering av inntekten når den kommer, men man kan ikke forvente at andre alltid skal redde ens økonomi. En annen ting er at forskjellen neppe ble altfor stor, idet presset på løn- ningene ville øke. Kompensasjon for dyr utdanning er allerede idag et faktum.

Jeg vil anbefale studentene å fin- ne frem stoltheten og læreøkene igjen, for om mulig å gi tittelen student oppreisning.

Spørsmål til "K"UL og USV: Er det som står ovenfor skrevet av en borger. Hvis svaret er ja, hvor blir det da av det klasseløse mellomlaget?

Bli KORRESPONDENT

Oppbrudd skal nå komme ut fast ca. hver 3. uke, og vi vil for- søke å gjøre avisa mye mer les- verdig, aktuell, og ta opp ting som folk er opptatt av. Men redaksjonen klarer ikke å være overalt til alle tider, og vi kan ikke kjenne alle spesielle forhold ved alle de høyere lærestedene i Oslo. Derfor: Bli KORRES- PONDENT! Skriv inn om det som skjer på DITT institutt/DIN

skole. Kom med kritikk og for- slag. Vi synes innlegget fra engelsk institutt denne gangen viser godt hva Oppbrudd trenger. Vi oppfordrer andre til å følge eksemplet, både når det gjelder tiltaket, og innlegget her i Opp- brudd. Adressa vår er:

Oppbrudd
Boks 115,
Blindern,
Oslo 3

står eg på. Men --- det er ikkje til å komma forbi at Morten Steen- strup er en journalist i NÅ --- og --- der har han brukt ---

Møtelederen bryter inn: «Bjarna, du skulle få saksopplys- ning, dette smaker av innlegg.» Men Eikefjord lar seg ikke vippe av pinnen:

«--- og det er ikkje noe --- og de --- Steenstrup har da påstått --- Steenstrup påstår at han har nokså intimt samarbeide med meg. Det vil eg berre påstå at Steenstrup bløffar og --- Steen- strup kan få komma med saks- opplysning om han vil --- fordi --- fordi at ---».

Møtelederen bryter igjen inn: «Er du ferdig, Bjarna? Du har fått sin saksopplysning. Vi veit at du ikke har samarbeidet med Steenstrup.» Men Bjarna er ikke ferdig.

«...uten å bli avbrutt heile vegen. Det må vere ein viss grad av an- stendighet her. (Latter). Poenget er ganske enkelt det at Steen- strup ba om å få noen skriv som eg hadde ifra MLG (marxist- leninistiske grupper) studiesirkel, det er det einaste Steenstrup har fått av materiale av meg og noko anna materiale har eg ikkje fått av Steenstrup. Takk».

Men det var vel ikke så mye å takke for vel, Bjarna.

(Den «ml-serien» det blir henvist til er Steenstrups serie intervjuer med en person som angivelig skulle ha vært medlem av Rød Ungdom i 7 år. Leveraas- saken er den injuriersaka progres- sive anla mot DNA-sekretæren Ivar Leveraas etter at han påstod at penger som ble samlet inn til streikende arbeidere havnet i AKP.

OPPBRUDD utgis av Norges Kommunistiske Studentforbund ved de høyere læresteder i Oslo.
Ansvarlig: Jørn Magdahl.
Adressa vår er: Oppbrudd, Postboks 115, Blindern, Oslo 3.

GJØR DNS TIL DITT FORUM

«Landets frieste talerstol» - det er navnet Det Norske Studentersamfund (DNS) har hatt i alle år. Det har etablert seg som et fast sted der Oslo-studenter kan treffe kjente og diskutere politikk. Samfundet har til tider vært arnested for valgkamper mellom kandidatstyrer som har satt preg på hele byen, andre semestre har vinden blåst adskillig flauere.

Denne våren har møtene vært preget av to ting: Høyt politisk nivå, og et svært sjabert fram-møte. Vi som støtter Rød Front vil gjerne starte en debatt om DNS, om hvilke retningslinjer DNS bør følge. I motsetning til borgerlige metafysikere mener vi at svikten har sine årsaker, og finner det fruktbart å peke på en del feil som Rød Front selv har begått.

KJEDELIGE MØTER

RF har ofte arrangert kjedelige allmene møter. Innledninger har gått over hue på folk og man har lært lite. Dette viser at vi ikke i tilstrekkelig grad har tatt hensyn til den vanlige students ønske. Det er ikke i den vanlige students interesse å overvære en diskusjon der bare «eksperter» kan delta. Dette er feil som er en plikt for oss å rette på, mye er faktisk gjort allerede. Vårens RF-styre har lagt opp til møter der alle kan delta, stille spørsmål til innlederne osv.

BOIKOTT AV USV

Når dette er sagt må vi gå over til å se på våre motstandere og deres forhold til Samfunnet. Alle de andre studentgrupperingene gjennomfører offisielt eller uoffisielt en boikott. USV (som utmerker seg ved å boikotte når kadmangelen er stor) står i fremste linje her. Redselen for å bli slått politisk er så stor at de stiller sine helt spesielle krav for å delta. Nevnes her kan det at de satte som betingelse for å delta i debatt om AKP(m-l) og NATO at Jan Myrdal fra Sverige skulle innlede for AKP! DKSF stiller for tida ikke, men det er ting som tyder på at de vil slå til i høstsemesteret. Akkurat nå jobber de for å erobre NSU og Studenttinget. Foreløpig er DNS et for stort krafttak for spirende Høyrebyråkrater. Den vesle stipendiatgruppa KUL har stilt de tre siste semesterene (med 58 stemmer som resultat i høst). Den indre forråtnelsen gjør imidlertid at de ikke lenger greier å stable engang en formannskandidat på beina.

Felles for alle disse organisasjonene er at det er SVAKHET som får dem til å boikotte. Dette parra med et sterkt ønske om å se DNS smuldre opp med Rød Front. Vi akter ikke å smuldre opp, men tvert imot gjøre Samfunnet til et slagkraftig våpen i klassekampen. Vi HAR eksempler på at det lar seg gjøre. Det er ikke mer enn et år siden et medlemsmøte samlet inn 50.000 kr. - til bryggearbeiderne som var i streik, like før hadde frigjørings-

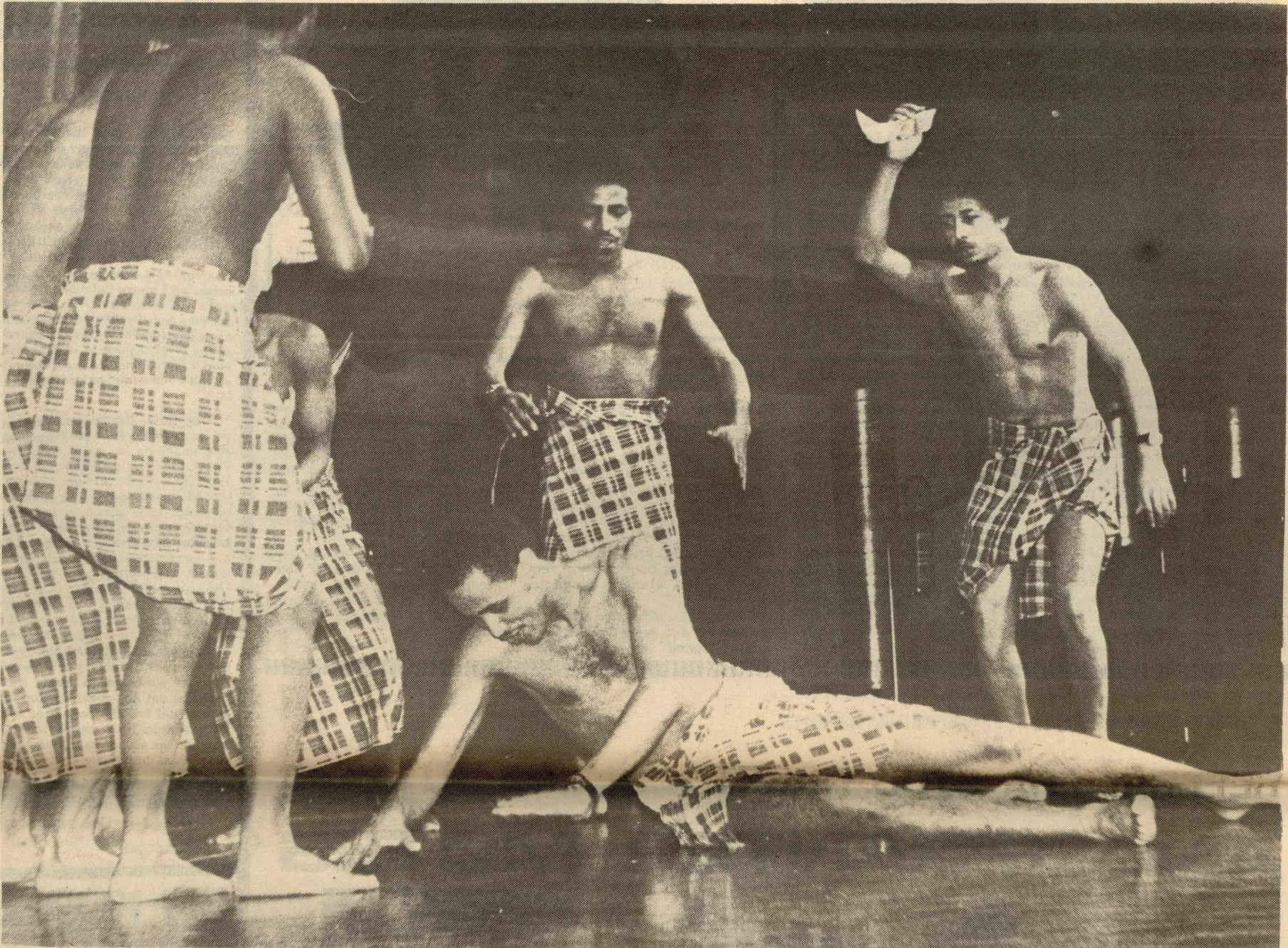
organisasjonen PAC fått 22.000 kr.!

Såne eksempler er gode å huske når borgere av ulikt slag hyler om boikott. Men ingen kommer videre av å hvile på laubærene. Vi trenger å diskutere DNS med mange folk. Akkurat nå holder vi på med å utarbeide et mer variert program om onsdagene.

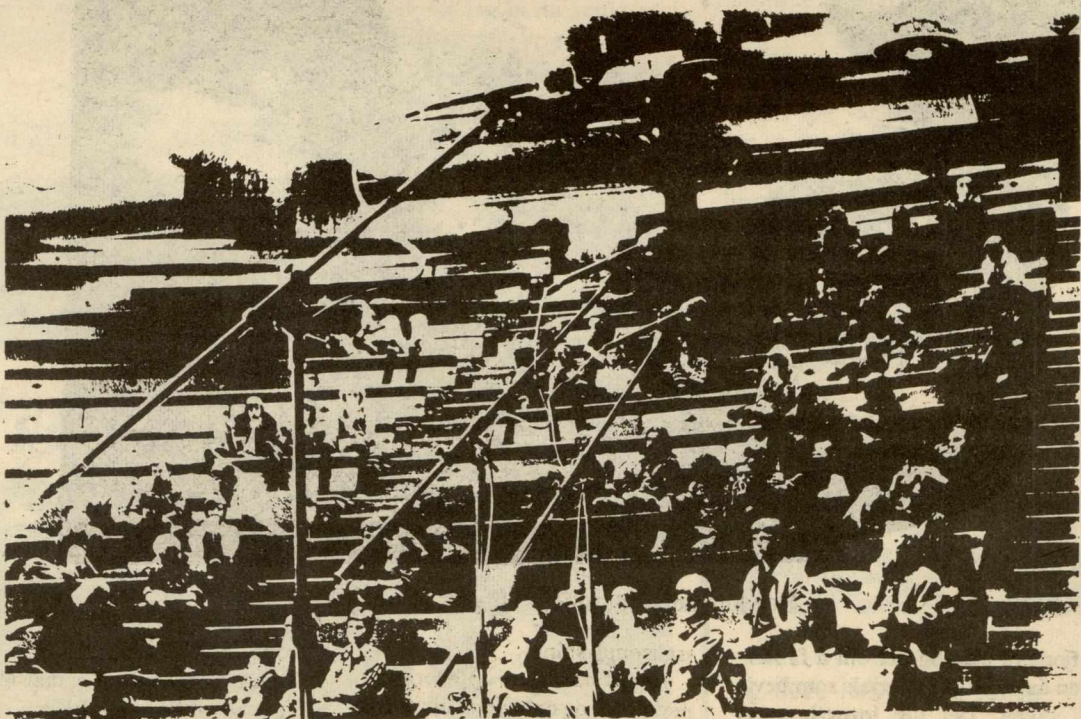
ROCKEKVELD I KJELLERN

Forslag om å arrangere rockefester, med diskusjon om musikkpolitikk, uformelle debattmøter om brennaktuelle temaer, folkedanskvelder etc. etc. er det som RF styret kunne tenke seg å bygge videre på. Ideene blir imidlertid altfor lett dødfødte hvis ikke mange studenter blir dratt inn i diskusjonene.

START EN SVÆR DEBATT OM DNS. GJØR DNS TIL DITT FORUM.

Folkedansgruppa fra EDRP, Det etiopiske folkets revolusjonære parti i en etiopisk krigsdans.

TYNT I DNS FOR TIDA

Møter DNS

11. mars: Arbeiderlitteratur. Asbjørn Elden - Motinnleder ikke klar.

1. april: Adferdsterapi - Progressivt eller reaksjonært? Monica Johansson - Arild Karlsen.

8. april: Stalin er død - Leve Stalin! Innledere fra AKP (m-l) og DKSF.

15. april: Møte om Statens utdanningspolitikk. Per Gunnar Gabrielsen - Motinnleder ikke klar.

22. april: Kjernesamilien - et hinder i kampen for kvinnefrigjøring?

29. april: Festmøte: Studentopprøret i -68 ti år. Film fra Frankrike om studentbevegelsens utvikling (Vi håper å få Tron Øgrim).

6. mai: Generalforsamling.

ONSDAGER:

15. mars: Stein & Jord viser sitt syngespill om Irland. Seinere på kvelden spiller de opp til dans. Veitvedtgjengen - En fersk amatørgruppe - viser sitt program.